
P O V Z E T E K

Matic Majcen v uvodniku z naslovom *Razkroj resničnosti* piše o opaznem premiku distopičnih filmov in serij k resničnosti, ki ga je mogoče opaziti v zadnjem obdobju: »Bolj kot se 21. stoletje premika naprej in bolj kot svetovna politika ne more oz. noče najti rešitev za najbolj pereče probleme, bolj očitno se pred našimi očmi izrisuje degradacija zemeljskega ekosistema, povečevanje ekstremnih razrednih neenakosti in zdrs v avtoritarne politične sisteme. Ob neuspehih aktualne podnebne konference v Glasgowu in nemoči zadnjih demokratičnih držav, da bi intervenirale v kršenje vrednot vladavine prava, korupcijo in kršenje človekovih pravic v mnogih državah, čemur lahko dodamo še vzpon pogosto pretečih tehnologij, so distopične podobe bližnje prihodnosti vse bližje resničnosti. Na neki točki so torej tudi distopični filmi (vključno s tistimi na temo iger) nehali prikazovati neko oddaljeno, pretirano in potvorjeno prihodnosti kot nekoč (*Rollerball*, *Ubežnik*), temveč danes že vse bolj dajejo vtis, kot da poskušajo podati konkretne veščine za preživetje v točno določenih okoliščinah nadaljnjega poglobljanja trenutnih ekoloških in družbenih problemov.«

Osrednji del številke je gledališki. *Primož Jesenko*, področni urednik, se je pogovarjal z *Matejo Koležnik*, eno najuspešnejših slovenskih gledaliških režiserk in dobitnico številnih nagrad, ki je v zadnjih letih svoje kariere v Sloveniji delala pretežno v gledališčih zunaj Ljubljane, zadnjih pet let pa je v Sloveniji ne najdemo več. Po prostovoljnem izgonu s slovenskega prizorišča deluje v nemškem govornem področju in uspešno režira v nemških, avstrijskih in švicarskih gledališčih. V odgovorih na Jesenkova vprašanja lahko najdemo veliko zanimivih primerjav med nemškim in slovenskim gledališčem in njegovo družbeno umeščenostjo.

Gostujoča urednica teme *Barbara Orel* je po štirih letih od prvega pripravila nov *tematski blok o medkulturnosti v slovenskem gleda-*

lišču. V člankih, katerih avtorice so študentke Akademije za gledališče, radio, film in televizijo, lahko beremo kritični pogled na znamenito jugoslovansko gledališko skupino iz osemdesetih let KPGT (Kazalište, pozorište, gledališče, teatar) pod vodstvom režiserja Ljubiše Ristića in na problematiko migracij v dokumentarnem gledališču prodornega režiserja mlajše generacije Žige Divjaka. Trije članki so posvečeni plesu: dva japonski plesni tehniki buto ter prvi slovenski butoistki, plesalki in koreografnji Tanji Zgonc, plesalka Anamaria Bagarić pa predstavi svojo izkušnjo kulturne drugosti med večletnim delovanjem v Egiptu.

V *Kulturni diagnozi* so naše sodelavke in sodelavci ocenili več knjig: *Nika Arhar* piše o dveh knjigah scenografke in režiserke Mete Hočevar, *Robert Kuret* o romanesknem prvencu Klemna Kordeža *Hladna veriga*, *Petra Samec Stefančič* o romanu *Ujemi zajca* balkanske pisateljice Lane Bastašić, dobitnice evropske nagrade za književnost, *Veronika Šoster* o pesniškem prvencu Natalije Milovanović *Samoumevno*, *Nino Flisar* o pesniški zbirki Bojana Sedmaka *Violina v vodnjaku*, *Matija Šen* o knjigi slovenskega filozofa Tomaža Grušovnika *Hotena nevednost*, Matic Majcen pa o knjigi britansko-francoske avtorice Nadin Mai *Human Conditions: An aesthetic of cinematic slowness*.

Sledijo filmske ocene: *Jernej Trebežnik* piše o ameriškem *The Killing of Two Lovers*, *Marko Stojiljković* ocenjuje *Pariz, 13. okrožje (Les Olympiades)* kot zdrs režiserja Jacquesa Audiarda, *Erik Toth* pa se posveča dokumentarcu *Framing Britney Spears*. Na koncu objavljamo še dve glasbeni oceni: *Igor Bašin* piše o plošči *Symphony for Life* ameriške indie rockovske skupine *Parquet Courts*, *Borja Močnik* pa o plošči *Intra-I* britanskega tubista *Theona Crossa*.